
Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 8/4(76), 69-71

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. Plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej

W dniu 29 lutego 1964 roku odbyło się plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej, na którym m.in. został uchwalony Regulamin zgromadzeń delegatów w wojewódzkich izbach adwokackich.

Regulamin ten zatwierdzony przez Ministra Sprawiedliwości w dniu 13 marca 1964 r., drukujemy niżej na str. 71.

Szczegółowe sprawozdanie z plenarnego posiedzenia Naczelnej Rady Adwokackiej zamieścimy w numerze majowym „Palestry”.

B. Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

1. POJĘCIE OSOBY ZAINTERESOWANEJ W ROZUMIENIU ART. 45. U.O. U.A. Z 1963 R.

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z 21 lutego 1964 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania adw. X od uchwały Rady Adwokackiej w A z dnia 17 października 1963 r.,

postanowił:

- 1) odrzucić odwołanie, jako niedopuszczalne;
- 2) uznać, że działalność Rady Adwokackiej w A w sprawach poruszonych w odwołaniu nie wymaga ingerencji w trybie nadzoru.

Uzasadnienie

(...) Wydział Wykonawczy zważył, co następuje:

Według art. 45 ust. 1 ustawy o u.a. z dnia 19.XII. 1933 r. zainteresowanemu przysługuje odwołanie od uchwały rady adwokackiej podjętej w pierwszej instancji.

Ustawa o u.a. nie wyjaśnia bezpośrednio, kogo należy uważać za „zainteresowanego”. Zgodnie z art. 25 kodeksu postępowania administracyjnego, którego przepisy stosownie do art. 2 § 2 k.p.a. mają posiłkowe zastosowanie w postępowaniu przed organami samorządu zawodowego adwokatury, zainteresowanym w tym postępowaniu jest ten, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

Żadna z odpowiedzi Rady Adwokackiej w A, objętych zaskarżonymi punktami,

nie dotyczy własnego interesu prawnego lub obowiązku prawnego adw. X, albowiem odpowiedź w pkt 1 i 3 dotyczyła interesu prawnego adw. Y, odpowiedź w pkt 6 — obowiązku prawnego adw. Z, odpowiedź w pkt 7 — interesu prawnego Zespołu Adwokackiego Nr 1 w A, wreszcie odpowiedź w pkt 12 zawierała wyjaśnienie natury ogólnej nie dotyczące bezpośrednio praw lub obowiązków łącznej indywidualnie oznaczonej osoby.

W tych warunkach adw. X nie może uchodzić za zainteresowanego, a jego odwołanie jest prawnie niedopuszczalne.

Adw. X twierdzi w odwołaniu, że pisma nadsyłał do Rady Adwokackiej w trybie skarg i zażaleń, kwestionując w nich należyte wykonywanie zadań przez organy samorządu adwokackiego (Radę Adwokacką, zebranie Zespołu) oraz przez przedstawicieli samorządu. Toteż pismo adw. X, błędnie nazwane przez niego odwołaniem, należy traktować jako skargę, która podlega — zgodnie z art. 160 k.p.a. i art. 55 ust. 1 pkt 5 ustawy o u.a. — rozpatrzeniu przez Naczelną Radę Adwokacką w trybie nadzoru.

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej rozpatrzył w trybie nadzoru wszystkie skargi wniesione przez adw. X i nie znalazł w nich żadnej podstawy do ingerowania, podzielaając w tej kwestii całkowicie wyjaśnienia udzielone adw. X w zaskarżonej uchwale. Zbiorcze udzielenie przez Radę Adwokacką wyjaśnienia w jednej uchwale łącznej, na co żali się adw. X jako na sposób załatwienia „bez precedensu”, zostało wywołane tym bardziej bezprecedensowym składaniem przez niego w krótkich odstępach czasu pism, których wywoływały dalekie od rzeczywistości i umiaru, nie wymagały zaś odrębnego załatwienia każdego z nich.

Z tych też względów należało postanowić jak wyżej.

2. W POSTĘPOWANIU PRZED ORGANAMI ADWOKATURY NIE MAJĄ ZASTOSOWANIA PRZEPISY OGÓLNE PRAWA CYWILNEGO DOTYCZĄCE SKUTKÓW OŚWIADCZENIA WOLI.

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 21 lutego 1964 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania adw. N od uchwały Rady Adwokackiej w C z dnia 22 września 1963 r. co do niewyrażenia zgody na cofnięcie wniosku o skreślenie z listy adwokatów.

postanowił:

- 1) odwołanie adw. N pozostawić bez uwzględnienia co do tej części uchwały, w której utrzymuje ona w mocy odmowę skreślenia z listy adwokatów w toku toczącego się przeciwko adw. N postępowania dyscyplinarnego;
- 2) zaskarżoną uchwałę Rady Adwokackiej w C w pozostałym zakresie uchylić.

Uzasadnienie

(...) Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej zważył, co następuje:
Przeciwko adw. N toczy się wciąż jeszcze postępowanie dyscyplinarne, wobec czego zgodnie z art. 78 ust. 2 u.o u.a. z dnia 19.XII. 1963 r. skreślenie go z listy adwokatów na własne żądanie jest prawnie niedopuszczalne. Zaskarżona uchwa-

ła jest więc prawidłowa w tej części, w której utrzymuje w mocy poprzednią uchwałę z dnia 14.I.1962 r., odmawiającą skreślenia z listy adwokatów wobec trwania postępowania dyscyplinarnego, i na tym też uchwała ta powinna była poprzestać.

Natomiast zaskarżona uchwała jest prawnie nieuzasadniona w pozostałej części, tj. w części, w której nie wyraża ona zgody na uchylenie się adw. N od skutków jego oświadczenia co do wystąpienia z adwokatury, oraz w części, w której postanawia skreślić adw. N po zakończeniu postępowania dyscyplinarnego.

W postępowaniu przed organami adwokatury nie mają zastosowania przepisy ogólne prawa cywilnego. Powoływanie się na te przepisy i rozpatrywanie zagadnienia, czy adwokat jest związany złożonym oświadczeniem i czy nie może go cofnąć, jest błędne, a nadto zbędne w obecnym stadium sprawy.

Rada Adwokacka nie może w obecnym stanie sprawy podejmować uchwały o skreśleniu adw. N z listy, choćby z zastrzeżeniem wykonania skreślenia dopiero po ukończeniu postępowania dyscyplinarnego. Takie skreślenie oznaczałoby skreślenie wskutek zgłoszenia wystąpienia z adwokatury, co byłoby sprzeczne z prawem (art. 78 ust. 2 u.o. u.a.).

Z tych względów należało postanowić jak wyżej.

C. R e g u l a m i n

zgromadzeń delegatów w wojewódzkich izbach adwokackich uchwalony przez Naczelną Radę Adwokacką dnia 29 lutego 1964 r. i zatwierdzony przez Ministra Sprawiedliwości decyzją z dnia 13 marca 1964 r.

Na podstawie art. 37 ust. 2, art. 41, art. 52 i art. 55 pkt 6 ustawy z dnia 19.XII. 1963 r. o ustroju adwokatury (Dz.U. Nr 57, poz. 309) Naczelna Rada Adwokacka uchwala niniejszym Regulamin zgromadzeń delegatów w wojewódzkich izbach adwokackich, z tym, że powołane w regulaminie artykuły oznaczają artykuły tej ustawy.

Wybór delegatów

§ 1

Wybory delegatów zarządza dziekan rady adwokackiej, oznaczając w zarządzeniu termin wyborów.

§ 2

O przeprowadzenie wyborów delegatów przez zebrania poszczególnych zespołów adwokackich dziekan rady adwokackiej zwraca się na piśmie do kierownika zespołu, określając na podstawie danych rejestru zespołów adwokackich liczbę delegatów, którą zebranie ma wybrać zgodnie z § 6. Zebranie wyborcze powinno się odbyć w ciągu 8 dni od dnia doręczenia pisma kierownikowi zespołu.

§ 3

1. Udział w zebraniu wyborczym jest dla wszystkich adwokatów-członków zespołu adwokackiego obowiązkowy. Adwokat-członek zespołu obowiązany jest na-